

og skadesløsholdelse herfor bør ydes, samt om størrelsen af skadesløsholdelsen kan af fiskeriministeren, landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder henvises til afgørelse af et nævn bestående af 3 medlemmer. Af medlemmerne vælges 1 medlem af fiskeriministeren og 1 medlem af landbrugsministeren eller ministeren for offentlige arbejder efter indbyrdes forhandling, medens formanden vælges af de således udpegede 2 medlemmer. Såfremt enighed om valg af formand ikke opnås, sker udpegning af formand af præsidenten for den pågældende landsret. Nævnet bestemmer selv procedureformen og kan til vejledning tilkalde sagkyndige skønsmænd, som har særligt kendskab til den slags fiskeri, der berøres af den pågældende foranstaltning. Før sager indbringes for nævnet, kan den pågældende minister kræve sikkerhed for sagsomkostningerne af den sammenslutning eller de personer, i hvis interesse sagen rejses, og gøre indbringelsen betinget af, at sådan sikkerhed stilles. Nævnet afgør dog selv endeligt, hvem der skal betale sagens omkostninger. Nævnets afgørelse er endelig, dog kan spørgsmål om godtgørelsens størrelse indbringes for domstolene under en mod eller af vedkommende minister inden 4 uger efter afgørelsens forkyndelse anlagt sag. Eventuel fastsat erstatning erlægges inden 15 dage efter afgørelsens forkyndelse, såfremt intet andet er bestemt i denne.

Stk. 4. Skadesløsholdelsen kan helt eller delvis tillægges den lokale fiskeriforening, hvor en sådan findes, til anvendelse efter foreningens nærmere bestemmelser til dækning af opståede tab.

Stk. 5. Efterkommelse af nævnets afgørelse er vilkår for den pågældende tilladelses meddelelse eller opretholdelse.

Stk. 6. Rejser der krav om skadesløsholdelse efter foranstående regler i forbindelse med en vandløbsrets behandling af sager efter vandløbslovgivningen, kan retten afslutte sagen efter denne lovgivnings almindelige regler og henvide spørgsmålet om skadesløsholdelse til landbrugsministeren med henblik på afgørelse efter stk. 2 og 3.

B. Forholdet til skibsfarten m. m.

§ 5. Fiskeri, dyrkning af muslinger på pæle, ris o. lign., skrabning af muslinger og

andre bunddyr samt optagning af tang må ikke udøves på en sådan måde, at den frie sejlads derved hindres eller vanskeliggøres. Hvor der ved afmærkning af placeringen af bundgarnspladser efter § 12, stk. 9, kan opstå fare for sejladsen ved anbringelse af pæl, skal bøje eller vager altid benyttes. Forankring af pæle til faststående redskaber, der føres længere ud end 3 gange vanddybden, skal afmærkes med bøjer. Afmærkning af tejner og andre lignende ufastgjorte undervandsredskaber med træflod er forbudt.

Stk. 2. Flydende bundgarn, hvorved forstås bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), og som er forankrede og holdes oppe ved bøjer, tønder eller lignende, skal på den yderste ende af garnet være forsynet med en vager med en signalkugle på mindst 50 cm i diameter eller en signalkegle på 50 cm, målt såvel i bund som højde, ragende mindst 2,0 m over vandet. Endvidere skal redskabet om natten være forsynet over nævnte signalkugle eller signalkegle med hvidt blinklys med ca. 60 blink pr. minut, rækker af flydebundgarn med sådant blinklys ved den yderste garnende.

Stk. 3. Fiskerikontrollen kan påbyde at faststående redskaber, pæle eller dele af disse på sådanne steder, hvor det af hensyn til sejladsen efter kontrollens skøn må anses for nødvendigt, om natten skal være forsynet med hvidt, hurtigblinkende lys med ca. 60 blink i minuttet, der, for så vidt angår pæleopstillinger til bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, skal være anbragt på hovedpælen. For så vidt angår bundgarnsrækker, anbringes lyset på den yderste hovedpæl i rækken. Om sådant påbud udstedes fornøden bekendtgørelse af fiskerikontrollen.

Stk. 4. Hvor der sættes rækker af bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), skal der, når redskaberne måler 20 m i ringen eller derover målt efter hele garnets omkreds, dog således, at der beregnes højst 2 m for fangståbningen, for hvert andet redskab regnet inde fra kysten holdes en plads åben til gennemsejling af en bredde på